Posudek na bakalářskou práci Mgr. Karla Adámka

Některé aspekty každodenního života KLDR

Práce Karla Adámka se pokouší o postižení severokorejské každodennosti pomocí metody orální historie, která u nás není zdaleka běžná. Zaznamenává autentickou výpověď svědka, mladého uprchlíka z KLDR žijícího v České republice, a tu konfrontuje s obecným povědomím, které je popsáno a zdokumentováno v podobných rozhovorech a sumarizacích těchto rozhovorů (článcích, knihách). Z hlediska nových poznatků jde při této metodě více než o získání nových (a senzačních) poznatků o potvrzení toho, co už je známo. Možná proto budou závěry pro potencionálního čtenáře i posuzovatele zklamáním, ale cílem práce bylo zaznamenat, tedy ověřit, zdokumentovat, přičemž zhodnocení výpovědi by nemuselo obsahovat ani diplomantův komentář.

Práce byla vzhledem k možné šíři předem omezena na nezbytné úvodní kapitoly, které jsou redukované na minimum a které obsahují diplomantův postoj vůči KLDR, samotný záznam a jeho konfrontaci s dalšími prameny autor omezil na ideologicky zdánlivě indiferentní, resp. méně vypjatou každodennost - bydlení a obživa, zdravotnická péče a školský systém od mateřské školy po univerzitu.

Práce je dobře strukturována. V úvodních kapitolách sice poněkud neorganicky míchá základní údaje o KLDR s novinářským pohledem na KLDR, což pohlcuje některé diplomantovy dobré osobní postřehy i ne zcela běžně dostupná „fakta“, pročež působí kapitoly výsledně povrchně. Podle mého názoru by bylo vhodnější obraz KLDR sestavit z dostupných odborných publikací.

Jádro práce – kapitoly 4, 5 a 6 – jsou strukturovány systémem úvod – přepsaný nebo převyprávěný rozhovor s emigrantem a konfrontace jeho sdělení s dostupnými prameny - hodnocení. Zdařile koncipovaná i poměrně nová je kapitola týkající se vzdělávání, kde autor práce cituje mj. i z ústavy a nejrůznějších učebnic, proto je představa ideologizace výchovy plastičtější. Nicméně za tu cenu, že zde rozhovor s emigrantem prakticky zaniká v množství jiných hlasů.

Závěry, ke kterým diplomant došel, nejsou pochopitelně nijak převratné: potvrdil si v nich svou hypotézu z úvodu. Že získal podrobnější informace, není

ze samotného textu vidět, přestože toto v závěru zmiňuje opakovaně, možná jde spíše o konkrétní dojem z konkrétního vyprávění konkrétního člověka, s kterým se měl příležitost setkávat.

Práci vytýkám jedinou podstatnější vadu: mísí se v ní autorův osobní názor na režim KLDR a nezúčastněný tón analytika, nezvládl tedy na celém prostoru udržet jednotnou metodologii a k ní zvolené rétorické prostředky. Přesto však považuji avizovaný způsob vedení rozhovoru i následná shrnutí za správný postup.

Práci vytýkám drobné chyby v přepisech, které jsou chybami technickými a zároveň nedbalostí, neboť v první verzi mu byly vedoucí práce opraveny.

Práce byla vypracována samostatně, konzultace byly přiměřené diplomantově předchozí zkušenosti, připomínky v určité míře zapracoval.

Z uvedeného je zřejmé, že považuji práci Karla Adámka za celkově přínosnou a v kontextu bakalářských prací na oboru koreanistika za vyhovující všem požadavkům, a proto ji **doporučuji k obhajobě**.

Navrhované hodnocení: velmi dobře

Navrhované okruhy témat při obhajobě: věrohodnost orální historie a věrohodnost konkrétního svědka; možnost přizpůsobení paměti konkrétního svědka; možná rezidua ideologie a ideologizace u konkrétního svědka po deseti letech mimo původní vlast

V Praze, 24. 5. 2014

Doc. PhDr. Miriam Löwensteinová, Ph.D., vedoucí práce